

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/70/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2124013714
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2124013714.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovej a JUDr. Mgr. Martina Floriša, PhD., v trestnej veci odsúdeného A. B., nar.: XX.XX.XXXX, o návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 10.02.2025, č. k. 5PP/84/2024-24, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 25.09.2025 takto

rozhodol:

I. Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku sa napadnuté uznesenie zrušuje v celom rozsahu.
II. Podľa § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného zákona sa odsúdený A. B., nar. X.X.XXXX v C., t. č. v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, podmiennečne prepúšťa

z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený:
rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 5T/3/2020 zo dňa 6.2.2020 v spojení z uznesením Okresného súdu Nitra sp. zn. 5T/3/2020 zo dňa 1.8.2023 a uznesením Krajského súdu v Nitre, sp. zn.: 1Tos/83/2023 zo dňa 27.09.2023.

Podľa § 68 ods. 1 Trestného zákona sa odsúdenému určuje skúšobná doba v trvaní 3 (tri) roky.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Trnava uznesením zo dňa 10.02.2025, č. k.: 5PP/84/2024-24 rozhodol nasledovne: I. Podľa § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného zákona a § 415 ods. 1 Trestného poriadku súd žiadosť odsúdeného: A. B., nar. X.X.XXXX v C. t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudok Okresného súdu Nitra sp. zn. 5T/3/2020 zo dňa 6.2.2020 v spojení z uznesením Okresného súdu Nitra sp. zn. 5T/3/2020 zo dňa 1.8.2023 zamietla.

2. Proti uvedenému uzneseniu podal odsúdený, na verejnom zasadnutí, ihneď po jeho vyhlásení, sťažnosť. Prokurátor sa na verejnom zasadnutí vzdal práva na podanie sťažnosti.

3. Podanú sťažnosť odôvodnil odsúdený podaniami zo dňa 17.03.2025 a 09.04.2025, v ktorom uviedol najmä nasledovné (skrátene):

3.1. Prvostupňový súd v rámci napadnutého uznesenia uviedol, že skúmal predchádzajúci život odsúdeného a opiera sa najmä o odpis registra trestov, pričom dospel k záveru, že tento sa opakovane dopustil trestného činu krádeže a považoval ho za špeciálneho recidivistu. Prvostupňový súd uviedol, že odsúdený nie je vo výkone trestu po prvýkrát a že jeho snaha viesť riadny život je nulová a taktiež poukázal na rozsiahlu trestnú minulosť a na fakt, že sa počas výkonu podmiennečného odsúdenia v skoršej veci dopustil ďalšej trestnej činnosti, pričom jeho resocializačná prognóza je menej priaznivá a riziko recidívy trestnej činnosti je u jeho osoby stredné, pričom je nutné pôsobiť na neho celou dĺžkou výkonu nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

3.2. Odsúdený namieta, že jeho hodnotenie prvostupňovým súdom a najmä záver o nesplnení druhej materiálnej podmienky sú postavené len na odpise registra trestov. Odsúdený má síce 7 záznamov, z toho 2 sú zrušené a 4 odsúdenia zahladené; 1 záznam na týka súčasného výkonu trestu. V prípade

4 zahladených odsúdení a aj 2 zrušených odsúdení sa na odsúdeného hľadí akoby vôbec nebol odsúdený, pričom uvedené možno odvodiť aj zo znenia § 93 ods. 1 Trestného zákona. Odôvodnenie prvostupňového súdu je postavené len na opise registra trestov, pričom uvedené odsúdenia podľa názoru odsúdeného vôbec nemali byť brané do úvahy. Zároveň odsúdený dodáva, že táto trestná činnosť v súčasnosti už vôbec nie trestnou činnosťou vzhľadom na novelizáciu Trestného zákona, pričom nechce ospravedlňovať svoje konanie, avšak poukazuje na jeho nízku závažnosť a nesprávnosť záverov prvostupňového súdu o rozsiahlej trestnej činnosti a špeciálnej recidíve, rovnako aj o menej priaznivej socializačnej prognóze a o strednom stupni rizika recidívy. Odsúdený zároveň poukazuje, že jeho hodnotenie z januára 2024 v konaní o zmene spôsobu výkonu trestu odňatia slobody bolo diametrálne odlišné, kde mal konštatované nízke riziko recidívy a priaznivú prognózu, pričom od tohto momentu neprišlo k žiadnej negatívne zmene rozhodujúcich kritérií, naopak medzičasom vykonal protialkoholické liečenie a z tohto bol riadne prepustený.

3.3. Odsúdený uvádza, že má všetky predpoklady pre vedenie riadneho života, nakoľko má rodinu, ktorá pri ňom stojí a zabezpečené bývanie, o čom predložil aj potvrdenie; má kvalitné vzdelanie - a to mu umožňuje nájsť uplatnenie na trhu práce, teda stabilné rodinné a sociálne zabezpečenie a nie je v jeho záujme dopúšťať trestnej činnosti. Aj aktuálny výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa odsúdený nachádza, mu bol uložený za neúmyselné konanie; osobne to považuje za nešťastie a nikdy sa ho nechcel dopustiť. Nemôže sa však stotožniť s názorom, že v prípade jeho prepustenia by nebol naplnený účel trestu, ktorými je ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov. Odsúdený nie nebezpečný pre spoločnosť a aj uložený trest mu bol premenený len preto, že mu nebolo možné predĺžiť skúšobnú dobu, pričom v skúšobnej dobe sa dopustil iba menej závažných priestupkov.

3.4. Odsúdený má stabilné zázemie, aj pracovné návyky a v budúcnosti sa rozhodne nechce dopúšťať trestných činov a priestupkov, resp. správnych deliktov. Poukazuje aj na okolnosti zo svojho pôvodného trestného konania, za ktoré mu bol uložený pôvodne podmienený trest a tento mu bol následne premenený a nariadený výkon nepodmieneného trestu. Aktuálny výkon trestu nemá žiadny súvis s predchádzajúcimi odsúdeniami odsúdeného za skutky (úplne inej povahy), to je navyše takými, ktoré už viac nie sú trestnými činmi. Prvostupňový súd rozhodoval mechanicky len na základe odpisu z registra trestov, pričom sa počas výkonu trestu odsúdený reálne stretol s odsúdenými, ktorý boli za závažnejšie skutky už viackrát podmienne prepustení, preto má za to, že jeho osoba by mala byť podmienne prepustená.

3.5. Odsúdený ďalej poukazuje na ustálenú judikatúru a žiada, aby Krajský súd v Trnave (ďalej len „sťažnostný súd“ v príslušnom gramatickom tvare) prihliadol na fakt, že vykonal viac ako 3/4 uloženého trestu a pri jeho osobe možno považovať vykonaný trest za dostatočný. Odsúdený taktiež poukazuje na novelizáciu Trestného zákona v zmysle, ktorej by uložený trest už v súčasnosti mal byť uložený inak a prioritne riešený inak ako nepodmieneným trestom odňatia slobody (napr. formou domáceho väzenia). Vzhľadom na uvedené žiada, aby sťažnostný súd zrušil napadnuté uznesenie a rozhodol tak, že ho z výkonu trestu odňatia slobody podmienne prepúšťa s určením primeranej skúšobnej doby.

3.6. Odsúdený následne doplnil svoju sťažnosť poukazom na citovanú judikatúru, zopakoval už uvedené právne názory a uviedol, že prvostupňový súd ignoroval novelizáciu trestných kódexov. Odsúdený rozsiahlo analyzuje ním označenou judikatúrou a poukazuje na záver hodnotenia riaditeľa ÚVTOS, ktorý odporúča podmienne prepustenie. Odsúdený zotrváva na svojich názoroch a žiada, aby ho sťažnostný súd podmienne prepustil z výkonu trestu odňatia slobody.

4. Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b) konanie predchádzajúce týmto výrokmi napadnutého uznesenia.

Podľa § 191 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku ak nezamietne nadriadený orgán sťažnosť, zruší napadnuté uznesenie, a ak je podľa povahy veci potrebné nové rozhodnutie, rozhodne vo veci sám.

5. Sťažnostný súd na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého výroku, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smeruje voči výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

6. Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil nasledovné.

7. Napadnutým uznesením rozhodol prvostupňový súd o návrhu odsúdeného na podmienne prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, pričom takémuto návrhu nevyhovel a tento zamietol, pretože konštatoval, že odsúdený spĺňa síce formálnu podmienku (vykonanie potrebnej časti trestu odňatia slobody), avšak v prípade materiálnych podmienok podmieneného prepustenia, spĺňa len jednu

- konkrétne prvú materiálu podmienku (vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázať polepšenie), avšak druhú materiálu podmienku (dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného po jeho podmiennečnom prepustení na slobodu) prvostupňový súd nepovažoval za splnenú.

8. V odôvodnení napadnutého uznesenia prvostupňový súd k prvej materiálnej podmienke uviedol, že vo vzťahu k preukázaniu polepšenia vo výkone trestu plnením svojich povinností súd konštatuje, že túto podmienku je možné vyhodnotiť ako splnenú. Súd pritom vychádzal z obsahu hodnotenia riaditeľa ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, ktoré konštatovalo, že odsúdený bol do ústavu premiestnený dňa 16.01.2024 na ďalší výkon trestu. Správanie odsúdeného v predchádzajúcom ústave bolo na požadovanej úrovni, negatívne poznatky neboli zaznamenané. Správanie odsúdeného počas výkonu trestu je prevažne na požadovanej úrovni, až na jeden prípad kedy nezachoval zásady slušného správania. Po usmernení zo strany personálu sa jeho správanie stabilizovalo. Príkazy a nariadenia príslušníkov rešpektuje, ústavný poriadok a časový rozvrh dňa dodržiava. Doposiaľ bol jedenkrát disciplinárne odmenený, disciplinárne potrestaný nebol. Odsúdený je pracovne zaradený od 18.07.2024 na pracovisku mimo ústav s dohľadom Lavaton Trnava. Pracovná morálka bola doposiaľ na požadovanej úrovni. Stanovené ciele programu zaobchádzania plní. Vnútorňý postoj odsúdeného k predchádzajúcej trestnej činnosti sa javí ako kritický. Odsúdený deklaruje, že sa poučil a do budúcnosti chce viesť riadny život. Resocializačná prognóza sa u odsúdeného z hľadiska hodnotenia rizika recidívy trestnej činnosti javí ako menej priaznivá, riziko recidívy je stredné. Vzhľadom na uvedené skutočnosti riaditeľ ústavu skonštatoval, že odporúča odsúdeného podmiennečne prepustiť a v prípade prepustenia odporúča uloženie obmedzenia spočívajúceho v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok. Prvostupňový súd zdôraznil, že zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je však v tom, aby za dobré správanie bol odsúdený automaticky podmiennečne prepustený po splnení formálnej podmienky bez ohľadu na druhú materiálnu podmienku a to, či možno prognózovať, že odsúdený po tom, ako opustí brány väzenia bude viesť riadny život.

9. Nesplnenie druhej materiálnej podmienky prvostupňový súd odôvodnil tak, podstata druhej materiálnej podmienky spočíva v tom, že u odsúdeného nie je možné očakávať vedenie riadneho života po podmiennečnom prepustení v súlade so zákonom bez rizika recidívy. Súd v rámci tejto podmienky preskúmal aj predchádzajúci spôsob života odsúdeného, opierajúc sa najmä o odpis z registra trestov, pričom dospel k záveru, že odsúdený sa opakovane dopúšťal najmä trestného činu krádeže, a preto ho možno považovať za špeciálneho recidivistu. Odsúdenému boli prevažne ukladané podmiennečné tresty či alternatívny trest v podobe trestu povinnej práce, ktoré sú v súčasnosti zahladené. Odsúdený nie je vo výkone trestu odňatia slobody po prvýkrát, v minulosti bol potrestaný nepodmiennečným trestom odňatia slobody v dôsledku neosvedčenia sa v skúšobnej dobe podmiennečného odkladu. Schopnosť a snaha odsúdeného poučiť sa zo svojej trestnej minulosti, zmeniť svoje správanie k lepšiemu a viesť riadny život v súlade s ustanoveniami Trestného zákona sa ukázali ako nulové, keďže sa dopustil ďalšej trestnej činnosti, za ktorú mu bol pôvodne trest podmiennečne odložený so skúšobnou dobou avšak počas jej plynutia odsúdený opätovne nepreukázal vedenie riadneho života, a preto mu bol nariadený výkon nepodmiennečného trestu odňatia slobody, ktorý si momentálne odpykáva. Hoci skúmanie druhej materiálnej podmienky nie je primárne postavené na trestnej minulosti odsúdeného vyplývajúcej z odpisu z registra trestov a ani na počte odsúdení, aj tieto skutočnosti pomáhajú dotvárať obraz o predpokladanom správaní odsúdeného v prípade podmiennečného prepustenia. To, že sa odsúdený adaptoval na vnútorné podmienky ústavu, kde je jeho správanie pod dozorom a jeho osobná sloboda obmedzená, nie je samo o sebe dôvodom na podmiennečné prepustenie odsúdeného. S poukazom na to, že odsúdený vzhľadom na svoju rozsiahlu trestnú minulosť nepreukázal zmenu a zlepšenie kvality života ako aj na menej priaznivú resocializačnú prognózu a stredné riziko recidívy, má súd dôvodné pochybnosti o tom, či sa v prípade podmiennečného prepustenia jeho správanie zmení k lepšiemu bez rizika recidívy. V zmysle uvedeného je súd toho názoru, že na odsúdeného je potrebné pôsobiť celou dĺžkou výkonu trestu odňatia slobody tak ako mu bol súdom uložený, za účelom zabezpečenia dôslednej prevýchovy, aby sa mohlo od neho očakávať, že povedie v budúcnosti riadny život. Na základe vyššie uvedených skutočností má súd za to, že u odsúdeného nie je splnená neexistencia rizika recidívy, ktorá je podstatou druhej materiálnej podmienky a náprava páchatel'a je možná len počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody, pričom podmiennečným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov.

10. Preskúmaním konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia sťažnostný súd zistil, že toto bolo vykonané v súlade so zákonom, keď prvostupňový súd nariadil a vykonal verejné zasadnutie, na ktorom vypočul procesné strany, oboznámil listinné dôkazy a dal odsúdenému možnosť dostatočne realizovať jeho práva, ktoré mu vyplývajú z ustanovení Trestného poriadku.

11. Pokiaľ ide o správnosť napadnutého výroku, sťažnostný súd je toho názoru, že so záverom prvostupňového súdu o splnení formálnej podmienky je možné sa stotožniť, pričom uvedené ani nebolo v konaní sporné. Pokiaľ ide o záver o splnení prvej materiálnej podmienky (preukázanie polepšenia správaním vo výkone trestu) a nesplnení druhej podmienky (predpokladu pre vedenie riadneho života), k uvedenému sťažnostný súd udáva nasledovné. Záver prvostupňového súdu o potrebe samostatného vyhodnotenie oboch materiálnych podmienok považuje za správny aj sťažnostný súd. Pokiaľ však (vo všeobecnosti) prvostupňový súd považuje správanie odsúdeného za také, ktoré nasvedčuje jeho polepšeniu, nie je možné sa uspokojiť s tvrdením o splnení prvej materiálnej podmienky a súčasnom nesplnení druhej materiálnej podmienky (predpokladu vedenia riadneho života po prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody) – v prípade zistenia nepriaznivých predpokladom v prípade osoby odsúdeného pri jeho živote na slobode. V prípade ak odsúdený svojím správaním nasvedčuje splneniu prvej materiálnej podmienky, je nutné skúmať, či u jeho osoby ide o dostatočne opodstatnený záver o zmene vnútorného hodnotového nastavenia (v takom prípade odsúdení spĺňa prvú materiálnu podmienku, ale z povahy veci aj druhú materiálnu podmienku – ak totiž súd po vykonanom dokazovaní a konštatovaní splnenia formálnej podmienky dospeje k záveru, že došlo k náprave odsúdeného, nie je dôvod konštatovať zvýšené riziko jeho budúcej recidívy). O úplne iný prípad však pôjde, ak prvostupňový súd dospeje k záveru, že odsúdený sa síce formálne adaptoval na podmienky výkonu trestu, jeho správanie je buď uspokojivé, alebo dokonca potenciálne aj výrazne nadpriemerné, avšak nie je dôvod očakávať, že došlo k náprave odsúdeného, zistené pozitívne vzorce sú len krátkodobé a viazané na podmienky ÚVTOS, teda odsúdený sa „nenapravil“ ale iba „adaptoval“ na podmienky ÚVTOS; v takomto prípade je ale nutné konštatovať nesplnenie ani prvej, ani druhej materiálnej podmienky.

12. Zistenia, ktoré bral prvostupňový súd do úvahy pri svojom rozhodnutí, sú zistené správne a sú relevantnými skutočnosťami, ktoré bolo potrebné zvážiť a vyhodnotiť v súvislosti so skúmaním splnenia podmienok na podmiennečné prepustenie odsúdeného. Sťažnostný súd v sťažnostnom konaní zistil, že odsúdený sa nachádza druhý krát vo výkone trestu odňatia slobody, pričom predtým dňa 13.10.2015 vykonal pôvodne podmiennečný trest v trvaní 6 mesiacov, výkon ktorého nepodmiennečnou formou mu bol následne nariadený. V prípade odsúdeného u tohto prvostupňový súd správne konštatoval existenciu špeciálnej recidívy vo vzťahu k majetkovej kriminalite (6 odsúdení má tento charakter), pričom fakt, že posledné 2 odsúdenia nebol odsúdený nútený vykonať, je dôsledkom zmeny právnej úpravy a zániku trestnosti skutkov.

13. Odsúdený sa aktuálne nachádza vo výkone trestu za skutok nedbanlivostnej povahy s fatálnym následkom (prečin usmrtienia). Ustanovenie § 66 ods. 2 Trestného zákona kladie súdu povinnosť prihliadnuť na povahu spáchaného trestného činu – teda na jeho následok a mieru zavinenia, pričom práve miera zavinenia (skutok nedbanlivostnej povahy svedčí v prospech osoby odsúdeného). Rovnaký záver možno prijať aj vo vzťahu k zaradeniu odsúdeného, nakoľko tento sa aktuálne nachádza v ÚVTOS s minimálnym stupňom stráženia. Odsúdený vykonal nariadené ochranné liečenie protialkoholické, pričom preukázal súdu možnosť ubytovania u rodičov.

14. Sťažnostný súd z hodnotenia poskytnutého Ústavom na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou (aj v zmysle jeho aktualizácie) zistil skutočnosti, ktoré možno označiť ako svedčiacie o polepšení odsúdeného. Záver hodnotiacej správy odsúdeného vyznieva v zásade pozitívne a je z nej zrejmé, že sa odsúdený, napriek prvotným adaptačným problémom, adaptoval na režim výkonu trestu odňatia slobody.

15. Špecifikom postavenia odsúdeného je, že na tohto v minulosti bol pôsobený výkonom nepodmiennečného trestu v trvaní 6 mesiacov (do 13.10.2015). V predmetnej trestnej veci ale dospel sťažnostný súd k záveru, že výkon nepodmiennečného trestu za skutok nedbanlivostnej povahy v trvaní (ku dňu rozhodovania) 21 mesiacov (z uloženého trestu 24 mesiacov), je spôsobilý naplniť účel trestu a dosiahnuť jednak účel individuálnej aj generálnej prevencie.

16. Záver prvostupňového súdu o splnení prvej materiálnej podmienky možno aj zo strany sťažnostného súdu označiť za správny a na tento odkazuje bez potreby opakovania argumentov. V prípade druhej materiálnej podmienky túto sťažnostný súd považoval za splnenú s poukazom na skutočnosti uvedené v bodoch 11 až 15.

17. Z rozhodovacej praxe súdov vyplýva, že súd (prvostupňový aj sťažnostný) môže pri hodnotení osoby odsúdeného zohľadniť skutočnosť, že sa odsúdený v minulosti dopustil trestných činov a z toho vyvodí príslušné závery z hľadiska jeho vzťahu k spoločenským hodnotám chráneným Trestným zákonom a možnosti jeho nápravy a polepšenia. Zohľadnenie trestnej minulosti pri podmiennečnom prepustení má význam pri určení pravdepodobnosti správania sa odsúdeného v budúcnosti. Posúdenie otázky možnej recidívy je vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti,

no pri skúmaní tejto miery sa vychádza z objektívnych kritérií, medzi ktoré patrí predchádzajúci spôsob života odsúdeného i jeho sklony k páchaniu trestnej činnosti. V tomto ohľade je rozhodujúce, že odsúdený pred nástupom výkonu trestu nevykonával nepodmienečný trest výrazne dlhého trvania; u jeho osoby nie je možné pozorovať tendenciu k recidíve trestnej činnosti, smerujúcej voči životu a zdraviu, navyše ide o skutok nedbanlivostnej povahy. Možnú recidívu v budúcnosti teda neodôvodňuje minulé správanie sa odsúdeného, keďže aj vo vzťahu k tejto nastáva účinok pôsobenia 21-mesiacov trvajúceho nepodmienečného trestu.

18. Odsúdený je prvýkrát vo výkone trestu dlhšieho trvania (predtým vo výkone 6 mesačného trestu) a bol dostatočným spôsobom varovaný pred páchaním trestnej činnosti. Je tiež nutné vyhodnotiť samotnú povahu spáchaného trestného činu (prečin usmrtenia v cestnej premávke, kde odsúdený nebol vodičom, ale spolujazdcom motorového vozidla), spáchaný pod vplyvom alkoholu, ako aj fakt, že u odsúdeného možno prezumovať snahu o splnenie požiadaviek vedenia riadneho života na slobode, ktoré bude sledovaná počas plynutia skúšobnej doby.

19. Sťažnostný súd odsúdenému neuložil probačný dohľad ani primerané zákazy, nakoľko pri osobe odsúdeného má byť hlavným faktorom stimulujúcim správanie odsúdeného vo vedení riadneho života hrozba premeny zvyšku nepodmienečného trestu. Odsúdený už vykonal ochranné liečenie a pri jeho osobe nebola trestná činnosť bezprostredne viazaná na konzumáciu alkoholu, ale skôr na povahovú výbavu odsúdeného (aj skutok, pre ktorý bol vo výkone trestu nespočíval vo vedení motorového vozidla pod vplyvom alkoholu, ale v nesprávnych reakciách inej povahy, hoci sčasti zapríčinených alkoholom). Práve z tohto dôvodu sťažnostný súd, napriek nízkemu zostatku nepodmienečného trestu odsúdeného, tomuto určil skúšobnú dobu v strede možnej výmery (v trvaní 3 roky), keďže táto má jednak za cieľ motivovať odsúdeného viesť riadny život najmä (nie však výhradne) počas takto určenej skúšobnej doby, zároveň tiež kontrolovať jeho osobu počas dlhšieho obdobia, keď bude skúmané, či sa odsúdený dokázal vyhýbať páchaniu trestných činov a/alebo priestupkov v akejkoľvek forme (napríklad aj pod vplyvom alkoholu).

22. Pokiaľ ide o sťažnostnú argumentáciu odsúdeného, k tejto sťažnostný súd uvádza, že nie je možné klásť tak zásadný dôraz na samotný fakt, že odsúdený má 7 záznamov v registri trestov, bez zohľadnenia času spáchania skutkov, ale najmä faktu, že na tohto bolo pôsobené trestom v trvaní (doposiaľ) 21 mesiacov. Nesprávnym je právny názor odsúdeného o nemožnosti prihladiť na odsúdenia uvedené v registri trestov, v rozsahu ktorých sa na odsúdeného hľadí ako keby nebol odsúdený. Aj keby mal odsúdený všetky odsúdenia za majetkovú trestnú činnosť zahladené, takáto skutočnosť neznamená, že by sa na obvineného malo hľadiť tak, ako keby sa skutok, za ktorý bol právoplatne odsúdený, vôbec nestal. Zákon totiž ustanovuje len fikciu neodsúdenia páchatel'a v dôsledku zahľadania odsúdenia, nie teda fikciu, že sa nestal skutok, za ktorý bol právoplatne odsúdený. Inak povedané, zahladením odsúdenia, alebo zákonnou fikciou neodsúdenia právne zaniká iba skutočnosť odsúdenia za trestný čin, ale nie aj sama skutočnosť, že páchatel' spáchal trestný čin (R 71/1975). Fikcia zahľadania odsúdenia nebráni tomu, aby súd pri hodnotení možnosti nápravy prihladiol na skutočnosť, že páchatel' už v minulosti spáchal trestný čin, a z tejto skutočnosti vyvodil príslušné závery z hľadiska jeho sklonu k trestnej činnosti a jeho vzťahu k spoločenským hodnotám chráneným Trestným zákonom, možnosti jeho nápravy a podobne (R 10/1974). V prípade zmeny právnej úpravy účinnej od 06.08.2024, v tomto smere tiež nie je možné konštatovať zánik samotných odsúdení, iba nemožnosť vykonať nepodmienečné tresty (tak ako upravujú ustanovenia § 405a Trestného poriadku a nasl.). Rovnako okolnosti samotného skutku a pôvodného trestného konania sú primárne predmetom konania v merite veci (kedy je odsúdený uznávaný vinným a je mu ukladaný trest podľa zásad ukladania trestov, pričom tzv. vykonávacie konania v tomto smere nie je v tomto reparačným konaním vo vzťahu k pôvodnému konaniu).

23. S poukazom na vyššie uvedené, sťažnostný súd vyhovel sťažnosti odsúdeného, výrok o zamietnutí žiadosti o podmienené prepustenie zrušil a sám rozhodol o podmienenom prepustení odsúdeného. Vo výrokovej časti sťažnostný súd opravil zrejmu nesprávnosť (doplnil údaj o znesení Krajského súdu v Nitre, sp. zn.: 1Tos/83/2023 zo dňa 27.09.2023).

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.